

11e GEVECHTSGROEP IN LA COURTINE

La Courtine, 10 augustus. Er hebben veel misverstanden bestaan over La Courtine. Een daarvan is, dat het in dit deel van de Haute Auvergne altijd mooi zonnig warm weer is gedurende de zomermaanden. Het is mooi geweest, om precies te zijn tot 8 augustus. Nu getuigt het ruisen van het water van het tegendeel: langs de dakgoten van de ilots bruist het neer en langs de hellende straten vormen zich onmiddellijk kleine kolkende bergbeekjes. Het roodbruine stof, dat achter de tanks omhoog wolkte tot boven de ruige heuvels, is tot een glibberige modder neergeslagen waarin de schoenen soppen. Er is één ding dat men hoopt: dat het weer zich de komende dagen nog even rustig houdt. Dat hoopt men op de achterbakken van de DAF's, die nu de bataljons verplaatsen diep het terrein in, meer dan 20 km. van hier langs de haarspeldbochten en ravijnen tot daar waar de volgende vier dagen alleen het sheltertje nog beschutting zal kunnen bieden. De 11e Gevechtsgroep is aan het „moven” voor de grootste manoeuvres van hun verblijf in dit Franse oefengebied.

OP 25 juli kwamen de moe-gezeten leden van de gevechtsgroep hier aan. De commandant, kol. F. C. G. von Lindheim, was tevreden over de reis en hij is er de man niet naar om dit te zeggen als hij niet tevreden zou zijn. In het begin waren verscheidene chauffeurs nog ietwat onwennig geweest. Er waren er bij die sedert kort hun rijbewijs hadden. Sommigen zagen in het begin de gewone door-rijtekens van de Franse verkeerspolitie vaak voor een aansporing tot sneller rijden aan. De gebaren van Franse verkeersregelaars zijn echter normaal wat dramatischer dan wij gewend zijn.

De tocht geschiedde zonder ongelukken. Slechts één wagen bleef defect in Mournelon achter. Alle andere defecten konden steeds tijdig hersteld worden door het 1e peloton A-Cie. 11e Technische dienstbataljon, dat 's avonds doorwerkte om de volgende dag alle materieel weer rijklaar te hebben.

Onderweg was men getroffen geweest door het feit, dat de Franse kindertjes met zelfgemaakte Nederlandse papieren vlaggetjes langs de kant van de weg stonden te zwaaien. Het was echter verboden hun snoepgoed uit de rijdende wagens toe te gooien in verband met het gevaar dat de kinderen de weg zouden opspringen en zodoende kans zouden lopen te worden overreden.

Ingeburgerd

HET is inmiddels al ruim twee weken geleden dat de wagens het uitgestrekte kamp binnenreden langs het veelbelovende roodbeschilderde bord: de commandant van de vaste kampstaf heet U welkom! De mannen van de 11 Gevechtsgroep zijn al ingeburgerd. Zij zijn al gewend aan de stenen legeringsgebouwen, aan het wassen aan de gezamenlijke „gootsteen” op het gras-

veld, en zo meer. „Na al het geschrijf in de krant over de legering en het eten is het hier hard meegevallen”, is een mening die men alom kan horen. Er is dan ook niet méér gekanker dan het normale, zonder welke het soldatenleven onbegrijpelijk zou worden. Gekanker, hijgend gekanker was er natuurlijk tegen de talloze steile, wild be-

---

*„Laat er geen
misverstand
over bestaan”*

---

groeide hellingen, waarvan onze infanteristen van 11 Bat. Garde Grenadiers, 12 Bat. Garde Jagers en 13 Bat. Fuseliers Prinses Irene te lijden hadden. Men is ingeburgerd. Met de ietwat onverschillige gang van de Nederlandse toerist lopen de Nederlandse militairen 's avonds door het dorpje, waar de souvenirs in de etalages en de loterijtent lokken, maar waar de verkoop van wijn per fles aan militairen verboden is. Twee weken zijn voorbijgegaan om in te burgeren **als militair**: voorlopig los

De artillerie door het dorpje La Courtine op weg naar de uitgangsstellingen

te zijn van gedachten over een aanstaand verlof („Dat duurt nog zó lang!“) en meer dan ooit aangewezen te zijn op elkaar. Voor de mannen van de vaste kampstaf is het een toestand, die al zo lang heeft geduurd, dat zij zich oude rotten kunnen voelen. Het is een levenstoestand die onder meer met zich meebrengt, dat in het werk „meer mogelijk is“, men laat sommige pieteputerige dingen vallen. Men is wat gemakkelijker. Het is of het levenspatroon even is veranderd. „Het verblijf van een maand hier“, zo is de mening van de commandant 1e Divisie, gen.-majoor De Vries, over zijn mannen, „helpt onze onderdelen mentaal en in het opzicht van gevechtvaardigheid zeker 6 à 7 maanden vooruit“.

De oefeningen

OVER de oefeningen in het oefengebied is van tevoren ook veel gezegd en weinig begrepen. Als zouden hier artillerie en tanks met scherp de aanval

de laatste schoten gaan er snel uit, want ook de afdeling moet zich snel gaan verplaatsen naar de opgegeven gebieden, als voorbereiding voor de grote opmars van de gehele 11 Gevechtsgroep, die morgen gaat beginnen. Als het nu maar droog blijft...

Gen. Ward had veel belangstelling voor de nieuwe Nederlandse gevechtuniform

Puy de la Salle, 12 augustus. Het gehele oefenterrein schijnt uit „puy's“ als deze te bestaan: heuveltoppen met steile hellingen van honderden meters lengte. De weg erheen had dan ook het onmiskenbare karakter van bergwegen: sterke dalingen en stijgingen en haarspeldbochten langs afgronden. Men vordert er langzaam per auto. Niet voor niets is bepaald, dat de maximum snelheid op alle wegen voor militaire voertuigen is beperkt tot 40 km., terwijl de bochten nooit sneller dan met 20 km. genomen mogen worden. Binnen het kampement van La Courtine is de maximum snelheid niet hoger dan 15 km. Twee dodelijke ongelukken binnen een maand tijd hebben het bestaansrecht van deze maatregelen bevestigd.

Op de „puy“ is het verkeer nu beperkt tot de witbevlagde jeeps van scheidsrechters en tot de jeeps van de bezoekers van vandaag: Generaal Sir Dudley Ward, commandant van de noordelijke legergroep in de Middeneuropese sector van de NAVO, en commandant 1e Legerkorps lt.-generaal P. Gips. Iedereen kijkt uit over de dalen vanwaar de aanval wordt verwacht. Een straaljager scheert over, werpt napalm, wipt over een heuvel en verdwijnt er even achter — zo laag vliegt hij! Men moet zich voorstellen dat er tientallen aldus aanvallen... Later barst de oorlog los. De tanks vuren hun losse flodders af, de blokjes trotyl worden tot ontploffing gebracht om de inslagen voor te stellen.

van de infanterie steunen. Er zijn mensen geweest die dachten op een Harskampse gevechtsbaan in het groot terecht te komen, waar men blij zou zijn als men het er levend afbracht.

Het eigenlijke oefenterrein van La Courtine is 7,5 bij 15 km. groot. Hierbinnen kunnen de vernielingen plaatsvinden, die bij militaire manoeuvres onvermijdelijk zijn. Hierbinnen kunnen bijv. de tanks vrijelijk opereren. De opmarsen geschieden van ver buiten dit gebied en mocht dit kans op schade met zich brengen, dan is daarvoor tevoren contact met Franse autoriteiten en particuliere terreinbezitters uiteraad noodzakelijk. Over de medewerking die men hierbij in Frankrijk ondervond was gen.-majoor De Vries vol lof.

De oefeningen zelf bestaan uit een aantal compagnies- en bataljonsaanvallen, al of niet met steun van de tanks van het 11e Bataljon zware tanks, dat hier nog steeds als „mee- en tegenpartij“ dienst doet, tezamen met 102 Verkenningbataljon en 15 Bataljon Stoottroepen.

De enigen, die met scherp schieten zijn de artilleristen van 11 Afdeling veldartillerie, maar dan tijdens aparte schietoefeningen. Op de dagen waarop de artillerie schiet mag er niemand in het oefenterrein komen.

Op dit moment weerkaatsen de doffe dreunen van 11 AVA's 25 ponders tegen de beboste heuvels van St.-Oradoux en

102 Verkenningbat. in de bocht!

Daar dringen de lange rijen infanterie door de bosranden, de tanks er tussen door, bomen omrammend. Rook, ontploffingen, mitrailleurs, donderslagen. Het is droog weer, maar drijfnaat van zweet komen de eerste groepen tegen de steile heuvel op, dóór de hoge varens, dóór het kreupelhout.

In de verte verschijnt een nieuwe compagnie. Zij schieten. Schieten zij zo niet op eigen troepen? — Het oriënteren in dit terrein is ongelofelijk moeilijk. Daar komt een man, eenzaam met een mortiervoetstuk op zijn nek, de heuvel op. Een man met een radio roept „vooruit”. Iemand vraagt waar de hospitaalsoldaat is. Jeeps met TLV hotsebotsen door de modderpoelen. Tanks donderen langs. Rook. Donderslagen. Zweet. Hitte of modder. Ontploffingen. Hotsen. Een shelter-half. Schieten. Een sigaret. Niet naar huis op zondag. Zes à zeven maanden wijzer worden als soldaat. Zo zijn de oefeningen van La Courtine! Laat er geen misverstand over bestaan!

T.

„Schrijf het maar op m'n buik” was een element dat nogal meespeelde in de conversatie met de Fransen.

Snelle werkers achter de coulissen zijn de mannen van 11 Intendance Compagnie. Hier wordt een geslachte veestapel voor het kamp La Courtine aangevoerd.

La saison de football Hollandaise!

IN de wijde omtrek van La Courtine heeft de aanwezigheid van Nederlandse troepen een ware voetbalwoede ontketend in die zin, dat allerlei plaatselijke voetbalelftallen zich eens met een Nederlands elftal willen meten. Het begon eigenlijk doordat de sportofficier, vaandrig Broekhoff, die pas van de sportschool in Hooghalen was afgekomen en zijn praktijk maar meteen in Frankrijk moest aanpakken, op een gegeven dag naar de burgemeester van de stad Brive stapte en het onderwerp voetbal ter tafel bracht. Het resultaat was een afspraak voor een wedstrijd van een kampelftal tegen Brive, dat 3e staat van de Franse amateurs. Hierdoor aangemoedigd ontstonden andere ontmoetingen: het bataljon Stoottroepen speelde op 19 juli tegen „Entente Tulliste”, verloor met 2—1, maar

bracht het hele plaatsje Tulle op de been door het Tamboerkorps-met-bok. „Une magnifique manifestation de l'amitié franco-hollandaise” schreven de kranten vervolgens boven een verslag van een wedstrijd tussen de Stoottroepen en de „Union Sportive d'Auzançaise” op 2 augustus en de vriendschap werd, zoals gewoonte was geworden, na afloop beklonken aan een gemeenschappelijk diner, aangeboden door de Franse club. Zo volgden op 9 augustus Brive en Mauriac, in welke laatste plaats het 12e bataljon „Garde Chasseurs” met 4—3 won van Stade Mauriacois ten aanschouwe van 500 Jagers, die een prachtige rit naar deze plaats hadden gemaakt. Zes militaire zwimmers werden 9 augustus nog uitgenodigd op wedstrijden in St.-Avit, waarbij sld. Van Dalen (11 AVA) en sergt. sportinstructeur Kooyman resp. 1 en 2 werden in de 500 m. wedstrijd op het „Etang de Tyx”.

Een dikke stapel uitnodigingen uit de wijde omtrek wacht er nog in de kast van de sportofficier!

OUVERTURE DE LA SAISON DE FOOTBALL

ÉQUIPE MILITAIRE
HOLLANDAISE

CONTRE

ÉTOILE SPORTIVE BRIVISTE

Coup d'envoi · 15 heures